

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: **2R Holding s. r. o.**, se sídlem Weilova 1451/2g, Praha 10, IČ 27274276, zastoupen Mgr. Janem Tomaierem, advokátem, se sídlem Vodičkova 1935/38, Praha 1, proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Praha – západ**, se sídlem Pod Sídlištěm 9/1800, Praha 8, o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření v řízení o žalobě proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhá svou žalobou ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí. Žalobce uvádí, že toto řízení, v němž byl jedním z navrhovatelů, žalovaný přerušil – podle názoru žalobce nezákonně – rozhodnutím ze dne 26. 4. 2010, č. j. V-2391/2010-210, a že jeho odvolání proti tomuto rozhodnutí Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze zamítl (rozhodnutím ze dne 2. 6. 2010, č. j. ZKI-O-47/403/2010-Bor). Podanou žalobou se žalobce domáhá, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat do 3 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí v řízení č. j. V-2391/2010 o návrhu navrhovatele na povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí ze dne 31. 3. 2010.

Žalobce současně s žalobou navrhl, aby soud vydal předběžné opatření, kterým uloží žalovanému povinnost zrušit usnesení ze dne 26. 4. 2010, č. j. V-2391/2010-210, a to do 3 dnů od právní moci usnesení soudu.

Podle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), byli podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

Soud se nejprve zabýval charakterem navrhovaného předběžného opatření. Předběžné opatření má podle návrhu žalobce spočívat v uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí, kterým zruší své usnesení o přerušení řízení.

Byť to citované zákonné ustanovení § 38 odst. 1 s. ř. s. výslovně nestanoví, nelze dospět k ničemu jinému, než že předběžným opatřením lze uložit jen povinnost právem aprobovanou. Soud však v posuzované věci dospěl k závěru, že se žalobce domáhá, aby soud uložil žalovanému postup, který odporuje zákonu, neboť žalovaný nemá pravomoc rušit rozhodnutí o přerušení řízení.

Důvody pro přerušení řízení jsou upraveny v § 64 správního řádu. To, jak se postupuje poté, co důvod přerušení odpad, pak upravuje § 65 odst. 2 správního řádu. Podle tohoto ustanovení správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 2 nebo 3. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 nebo 3, může v řízení správní orgán pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o jeho přerušení. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky a provede o tom záznam do spisu.

Citované ani žádné jiné zákonné ustanovení neumožňuje vydat správnímu orgánu rozhodnutí, kterým by bylo zrušeno pravomocné usnesení o přerušení řízení. Pokud odpadne překážka, pro kterou bylo řízení přerušeno, správní orgán neruší předchozí usnesení o přerušení řízení, ani nevydává rozhodnutí, jímž vysloví, že se v řízení pokračuje. Jakmile překážka, pro kterou bylo řízení přerušeno, odpadne, pokračuje se v řízení ex lege, aniž by o tom byl vydáván jakýkoli správní akt. Správní orgán účastníky řízení toliko vyrozumí o pokračování řízení a učiní o tom záznam do spisu.

Z uvedeného je tedy patrné, že správnímu orgánu se nedostává pravomoci vydat rozhodnutí, jímž bude zrušeno usnesení o přerušení řízení. Přitom je třeba mít na paměti čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (shodně čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky), podle něhož státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.

Lze uzavřít, že soud by uložením žalobcem požadované povinnosti nutil žalovaného, aby postupoval ultra vires. K takovému postupu však soud oprávněn není.

Jen na okraj a pro úplnost soud dodává, že kdyby návrhu na vydání předběžného opatřeního spočívajícího v uložení povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí, kterým by zrušil usnesení o přerušení řízení, vyhověl, došlo by takovým způsobem k obcházení soudního řádu správního. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. žaloba je nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. c) s. ř. s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Takovým rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem, je i usnesení o přerušení správního řízení, což lze vyčíst z konstantní judikatury správních soudů (odkázat lze např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 3 As 64/2007-62, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2009, č. j. 4 As 48/2008-23, oba dostupné na www.nssoud.cz). Nemůže-li tedy soud věcně přezkoumat usnesení správního orgánu o přerušení řízení, bylo by vydání předběžného opatření bezprostředně vedoucího

ke zrušení pravomocného usnesení o přerušení správního řízení evidentním obcházením právě zmíněné výluky ze soudního přezkumu.

Z uvedeného lze vyvodit, že je-li vyloučeno meritorní soudní přezkoumání (a tedy i zrušení) usnesení správního orgánu o přerušení řízení, tím spíše je vyloučeno vydání toliko procesního rozhodnutí – předběžného opatření prolamujícího svými důsledky právní moc usnesení o přerušení řízení.

Ze shora vyložených důvodů soud návrh na vydání předběžného opatření zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

V Praze dne 15. března 2011

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Aneta Petrlíková